

Ко није у детињству чврсто веровао да је Деда Мраз стваран, тај на зна за истинску дечју радост добијања поклона и није осетио праву моћ чаролије испуњавања жеља. Веома сликовито и јасно се сећам нових година и Деда Мраза у основној школи. Припадам генерацији која је рођена педесетих година, када је и био познати "беби-бум" у Југославији. Шездесете године прошлог века, школа препуна деце. Нико кицошки нит обучен, нит обувен, школске торбе најразличитијих облика и намена, било је још доста и дурмиторских "плетивача", које су стигле "влаком без возног реда", једна машиница (зарезач) и понека гумица на цео разред, учитељи и наставници завртали уши, делили пацке ко прutom, ко лењиром, лупали шамаре са разлогом и без разлога, а нико није био нешто посебно истраумиран и под неким трајним стресом, него сви румени, грлати и пуни необјашњиве дечје радости. Као да се у нама налазила радост наших добрих родитеља, радост зато што су преживели страшни рат, и не само преживели, него су из рата изашли као победници. По томе смо збиља срећна генерација.

Него вратимо се новим годинама тог времена и њиховом верном пратиоцу Деда Мразу. Последњег дана старе године, на терасу школе би излазио Деда Мраз и обраћао се ђацима који су препунили школско двориште. Сви смо ми знали да је то наставник Ребић који је предавао музичко, али у тим тренуцима ми нисмо видели њега него Деда Мраза, који ће нам дати поклон. Тада се, као данас, није ишло у детаље са поклонима, једноставно се очекивао само поклон. У папирној кеси су се налазиле такозване свилене бомбоне, затим бомбоне умотане у украсни папир (које су се, у нашој кући барем, качиле на јелку) и обавезна поморанџа, која је, као какво мало сунце обасјавала радосна дечја лица, а која је увек дељена на равне части и чија је кора дуго мирисала крај шпорета. То бајковито време детињства је и најјачи фундамент на коме се гради здрава личност. Све ово сам написала не само као увод у основну тему свог чланка, него као подсетник свим новим родитељима да и сами буду деца у тим тренуцима и схвате колико су машта и радост важни за одрастање.

Нове године и нивови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

Нове године и њихови јунаци

Пише: Радојка Тмушић Степанов
недеља, 12 јануар 2014 08:06

